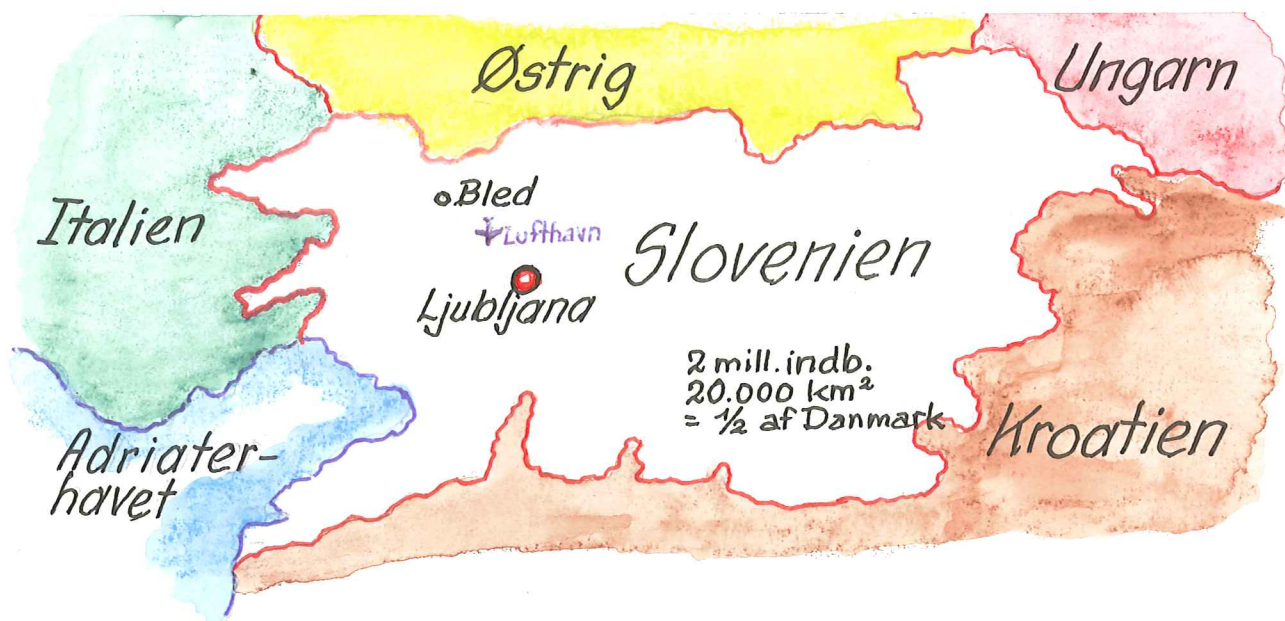

NSO's orkesterrejse til Slovenien 2009

En kort rejsebeskrivelse fra Torben Hartvig – beregnet på en snarlig placering på NSO's hjemmeside www.nso.dk suppleret med akvarelvignetter og fotos

Onsdag den 7. oktober 2009 :

Af sted til Slovenien i bus

En lille gruppe af orkestret har foretrukket at flyve til Slovenien. Men hovedparten tager den hårde tårn i bus. Desværre er det et stygt regnvejr, da vi mødes om morgenen.

Valby Bussen holder klar lidt over kl. 7 ved Hillerød Station. De store instrumenter skal pakkes først. Kontrabasserne og cellokasserne bliver skubbet på plads, og kufferterne kan nu skubbes ind, hvor der er plads. Violiner og andre mindre instrumenter kan lægges ind bagest i bussen.

Chaufføren Tom og hans kone Birthe viser stolte deres nye Setra-bus frem. Næsten 3 millioner kroner har den kostet.

Vi når færgen Gedser-Rostock kl. 11, så vi har syv kvarter til at spise frokost og gøre småindkøb på færgen.

Vi ser mange rådyr på de vidtstrakte marker ned gennem Tyskland. Vi oplever også fugletræk med store stæreflokke og traner. Kl. 21 når vi til Motel Hormersdorf lige nord for Nürnberg – et nydeligt sted med gode værelser og fint morgenbord. Vi slutter aftenen med en fælles hyggestund i baren.

Torsdag den 8. oktober 2009 :

Busturen fortsætter via Salzburg

Vejret er klaret op, men det er stadig skyet. Kl. 8.30 kører vi videre mod Slovenien. Ved 14-tiden når vi til Salzburg, hvor vi får et par timer på egen hånd. En del gør opholdet til en Mozart-oplevelse og besøger Mozarts fødehjem eller boligen, hvor Mozart boede med sine forældre i en senere periode. I den historiske udstilling i boligen på 3. sal i en 1700-talsbygning vises bl.a. instrumenter og Mozarts rejseaktiviteter i Europa fra Napoli i syd til Hamburg i nord.

En time efter busafgang er vi i det spektakulære bjergområde ved byen Werfen, hvor borgen Hohenwerfen troner højt på en bjergklippe. Borgen her har været kulisse til filmen "Ørneborgen" om Hitler-tiden.

Ved 20-tiden når vi til Bled i Slovenien, hvor hotellet Jelovica venter os med en god middag med tre retter. Vi slutter dagen på en nærliggende bar.

Udsigten fra Hotel Jelovica i Bled

Fredag den 9. oktober 2009 :

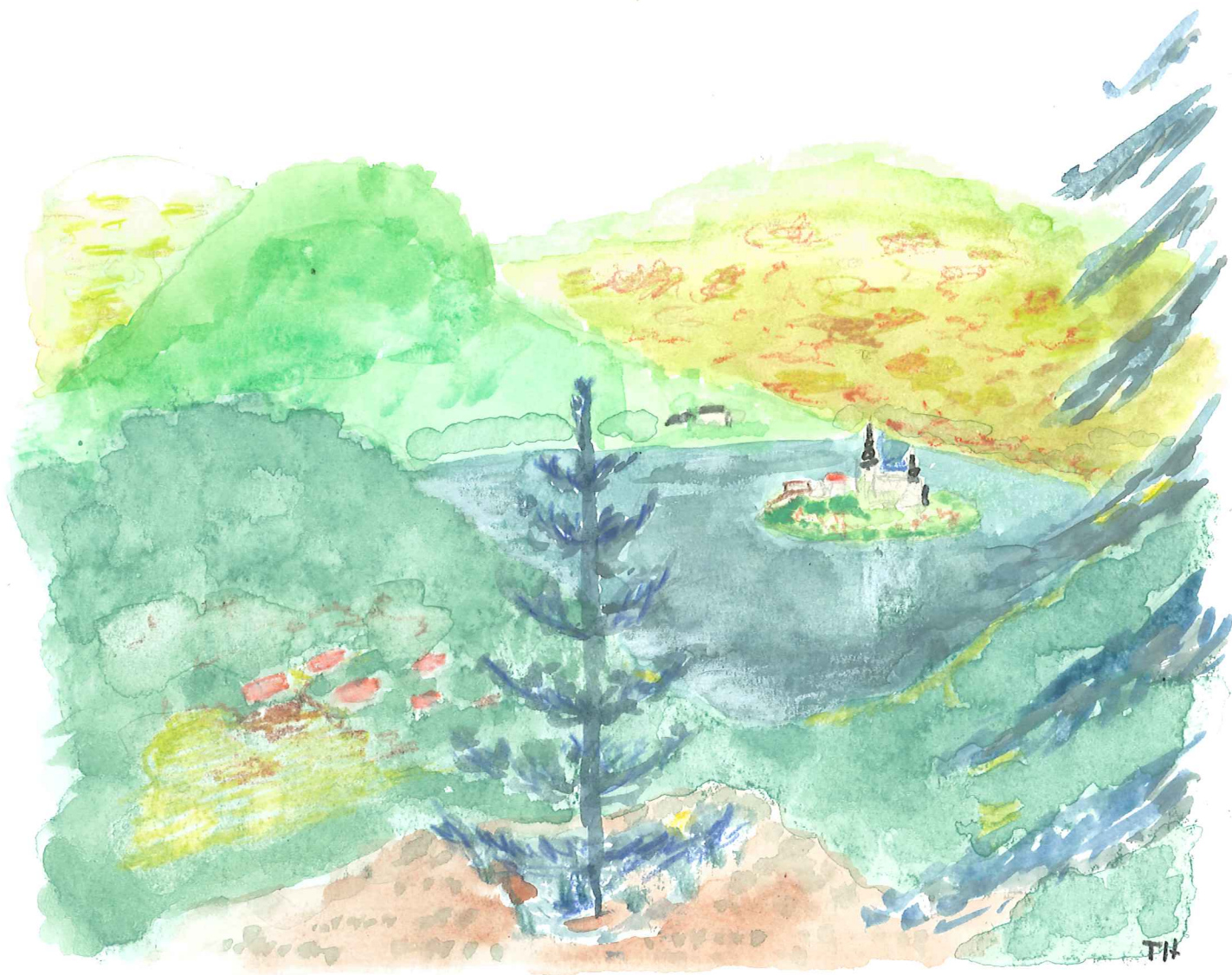
Orkesterprøve, bjergfrokost og koncert

Solen skinner, men det er diset i horisonten. Temperaturen er over 20 grader. På lidt over tre timer øver vi hele repertoireet igennem, så vi er klar til aftenens koncert med værker af Lange-Müller, Lars-Erik Larsson, Lumbye, Gade og Grieg.

Kl. 13 går vi langs søen til stolelift-stationen op til skibakketoppen Straza. Kasper har fået overtalt stolelift-selskabet til at sætte skiliften i gang til vores udflugt. I adstadigt tempo glider vi parvis op til toppen, der ligger 168 meter over søens niveau. Her er en herlig udsigt over den sydlige ende af Bled Sø og de omliggende bjerge.

I en nybygget restaurant på toppen huserer Dominique og hans kone, der laver en fremragende "bjergfrokost" med suppe over åben ild, grillkød, salater og desserter. Inden frokosten bliver vi beskænket med tre slags lokal brændevin: Slivovits, blåbær snaps og krydderurtesnaps sødet med honning. Indtagelsen sætter ekstra humør i folk. Vi spiser de første specialiteter i langsomt tempo, for grillen har svært ved at følge med.

Imellem retterne går vi en tur på bjergtoppen og kommer over til skiterrænet på den anden side. Her er der et flot kig ned til Bled Sø og "kirkeøen" samt præsident Tito's tidligere sommerresidens. Undervejs finder gruppens svampekyndige et utal af spændende spisesvampe.

Koncerten er kl. 19 i Kongreshuset nær hotellet. Den er indlagt i en tandlægekongres, hvor foredrag og spørgetid trækker ud til kl. 18.20. Så først på dette tidspunkt kan vi stille op og få en kort forprøve. Der kommer lidt over hundrede tilhørere – både fra tandlægekongressen og fra Bled og omegn. Der kommer stort bifald efter numrene. Publikum er tilfredse, men i orkestret synes vi ikke, at akustikken er ideel.

Efter koncerten får vi middag på hotellet. En del har valgt den lokale specialitet: Forel omviklet med bacon.

Lørdag den 10. oktober 2009 :

Hovedstaden Ljubljana - og koncert i Kranj

Desværre vågner vi op til regnvejr. Vi kører fra Bled til Ljubljana på en times tid. I centrum går vi i samlet flok rundt i lidt over en time, hvor Kasper orienterer om vigtige steder og bygninger, bl.a. koncerthuset Philharmonien, musik-konservatoriet, arkitekten Plecnik (1872-1957) og hans bygninger, broerne, markedshallerne, domkirken, torvemarkedet og slottet, der ligger hævet over byen på en høj klippe, - et forsvarsværk fra 1500-tallet. En tandhjulsbane fører fra centrum op til slottet.

Vi går gennem hovedgaden i den gamle bydel, og en række restauranter bliver udpeget som besøgsværdige, når vi bagefter selv skal vælge frokoststed.

Der er nok at se på, når vi drager ud i små grupper på egen hånd. Mange søger til det store marked med et spektakulært udbud af varer – fra spiselige svampe til hjemmelavede specialiteter inden for pølser, oste og vin.

Da vi mødes igen kl. 15.30 er alle tilfredse med deres oplevelser i byen. Regnen er også ophørt her efter frokosttid.

Så går turen til gymnasiet i Kranj ca. 30 km nord for hovedstaden. Her er der gjort klar til koncerten i gymnastiksalen, der viser sig at have en virkelig god akustik. Vi spiller for omkring hundrede tilhørere – overvejende gymnasieelever. I orkestret er vi tilfredse med aftenens præstation, så vi kører glade tilbage til Bled, hvor vi en halv time senere kan begive os til aftenens middag på en indisk restaurant i hovedgaden.

Dagens eneste triste begivenhed er bratschisten Birgits uheld med at træde forkert på en trappe. Benet er brækket og må lægges i gips.

Søndag den 11. oktober 2009 :

Vandring igennem Vintgar-kløften

Solen stråler efter gårsdagens regnvejr. Bjergtoppenes kontur står klart hele horisonten rundt. Kirkeklokken ringer opstemt til søndagsmesse, og det giver genklang over søen i Bled.

Vi kører gennem den smukke dal i en snes minutter, hvor vi hele tiden kan skimte ned til Bled-søens smaragdgrønne vandoverflade. Snart er vi nået til indgangen af den snævre bjergkløft Vintgar, der snor sig gennem bjergmassivet med en svulmende bæk i bunden. Vi vandrer ca. 3 km ind gennem kløften. Vi går på en meterbred gangsti anlagt ind i klippevæggen eller på træbroer i 5-10 meters højde. Bækken skvulper over sten og andre forhindringer og danner utallige små vandfald med hvidt skum på toppene. Hvor bækken danner rolige bassiner, ses det klare vand med masser af bækørreder/foreller svømmende rundt. Beplantningen af træer og buske har bredt sig op langs begge klippesider, der har en højde på 50-100 meter. Bladene viser efterårets farver i mørkegrønt, bleggrønt, gult, brunt og orange. Der er eventyrligt smukt.

Ved endemålet kan vi styrke os med is og drikkevarer, før vi begiver os samme vej tilbage. Vi kan nu opleve kløften på ny. Solen står nu højere på himlen, og alt tager sig anderledes ud. Vores opmærksomhed er blevet skærpet, efter at vi har udvekslet iagttagelser og oplevelser i pausen.

Sejlads på Bohinj-søen

Ved frokosttid er vi kørt fra massivet omkring Bled-søen til nabo-massivet med de højere bjerge omkring Bohinj-søen, der ligger 26 km sydvest for Bled. På turen gennem nationalparken i de Julianske Alper kan vi se op til Sloveniens højeste bjerg Triglav på 2864 m.

En smuk båd ligger klar til at sejle os ud på den spejlblanke sø. Søen er op til 45 meter dyb. Kaptajnen modtager os med en bakke med bægge med en spændende solbærsnaps, før vi sejler ud. Søen er cirka 4 km lang og 1 km bred. Vi sejler fra den østlige ende til den vestlige og retur igen på et par timer. Undervejs får vi en dejlig frokost med slovenske specialiteter på en buffet. Vi kan klare os med papbakker og plastbægge. Især nyder vi spændende pølser, oste og en postej med røget bacon.

Vandfaldet Slap Savica

I nærheden af søen besøger vi det vandfald, der leverer vand til søområdet. Slap Savica ligger inde i et skovområde bag en klippeskrænt. For at se selve vandfaldet må vi bestige denne skrænt med 500 trappetrin fordelt gennem den smukke efterårsskov. Det er ret så anstrengende. (Når man sammenligner antallet af trin med et højhus, svarer det til at skulle vandre op på 30.-40. etage).

Da vi kommer op til platformen øverst oppe belønnes vores anstrengelser med en meget smuk udsigt over dalen.

Sejltur med pletna-bådene på Bled-søen

Vi får lige en halv times pause på vores hotel Jelovica inden næste programpunkt: Vi skal sejle ud til øen i Søen Bled. Sejlturen er omkring et par km hver vej.

Lige neden for vores hotel ligger tre slovenske gondoler klar til os. Pletna-bådene, som de kaldes, har en platform i bagenden, hvor rorsmanden står med sine to årer, som han rytmisk presser frem foran kroppen. Selve båden er overdækket med en lærredsmarkise og kan rumme op til 15 personer, der kan sidde på bænke langs siderne.

Vore tre både sejler ud på den blikstille sø. I båden får vi servering af drikke – både øl, vand og vin står klar. Vi nyder oplevelsen og stemningen stiger. Fra et par af vores både lyder der stemningsfulde naturbeskrivende sange, - der dog udvikler sig til afløsning med diverse sømandssange og drikkeviser.

Turen ud til øen tager en halv time. På øen vandrer vi op til kirken med navnet "Marias optagelse i Himlen". Fra øens anden side ser vi på udsigten til bl.a. Tito's feriebolig Villa Bled

ved den modsatte bred. Tito var leder af det tidligere Jugoslavien efter 2. verdenskrig til hans død i 1980. Han distancerede sig fra Stalin og Sovjetunionens dominans allerede i 1948, - og åbnede landet for samarbejde med vestlandene.

Efter en halv times rundgang på øen bliver vi sejlet tilbage til pladsen foran hotellet og klippen ved Bled-slottet, hvor vi skal op til afskedsmiddag.

TH

Afskedsmiddag på Bled-slottet

Slottet ligger på toppen af en stejl klippe 100 meter over søen. Nogle af os vandrer derop til fods, - andre tager bussen.

Nu er det blevet mørkt. Slottet er flot illumineret med projektører og fakkellamper. En tjener står klar i slotsgården med en skummende velkomstdrik. Slottet kan dateres tilbage til 1100-tallet. De fleste af de nuværende bygninger er fra 1500-tallet.

Der er dækket flot op i spisesalen. Et præsentabelt spisekort over vores firerretters menu er anbragt på hvert bord: Platte med salat – Tomatsuppe med svampe – Kartoffelmos-kugler med trøfler, pasta med rejer og rodfrugtskiver – Isdessert.

Under middagen bliver der holdt en tale af Jette Høffding med tak til planlæggerne af rejsen. Orkestrets formand Thorsten Larsen-Seul takker rejsearrangøren Kasper Trojelsgaard for det gode samarbejde og det gode resultat og takker samtidig deltagerne og dirigenten for den positive medvirken til de to gode koncerter og rejseforløbet. Kasper kvitterer med en kort tale med tak til alle – og erklærer sig kulturelt opgraderet på musikområdet.

Ja, så er det bare tid til at køre hjem til hotellet og pakke, for i morgen skal vi køre nordpå efter morgenmaden. En del af holdet fortsætter dog aftenen med behørig godnatdrinks.

Mandag den 12. oktober 2009 :

Hjemtur med besøg i Wien

Allerede kl. 14 er vi i Wien og bliver indkvarteret på et godt trestjernet hotel "Favorita". Efter få minutter er vi samlet i bussen igen, hvor en dansktalende, østrigsk guide fortæller os om byen, mens vi kører rundt i de mest interessante kvarterer.

Vi krydser Donau-floden og Donau-kanalen, mens vi hører om de mest markante bygninger. Vi passerer også Prater med dets vartegn: Det store pariserhjul.

På en lille gåtur fra bussens holdeplads besøger vi arkitekten Hundertwassers berømte hus fra 1983-86, hvor han bevidst med inspiration fra naturen undgik lige, vandrette flader i sine bygninger.

Vi ser Operaen, koncerthuset Musikverein, museumsbygningerne mv. Ved Hofburg står vi af bussen og går gennem kvarteret, hvor vi på nærmere hold oplever det gamle kejserslot Hofburg, Den Spanske Rideskoles bygning, kapellet der er hjemsted for Wienersångerknaben samt ved en ekstra vandring Stephanskirken.

Hundertwasserhaus, Wien

T14

Nogle fra holdet foretrækker at blive i midtbyen og opsøge spændende cafeer og restauranter. En lille gruppe foretrækker at køre med bussen hjem til hotellet, der ligger uden for centrum. Denne gruppe får en god aftenoplevelse på Gasthaus Pötsch, Favorittengasse 61 – fem minutters gang fra hotellet. Her bliver der budt velkommen med en snaps på husets regning før der bliver serveret svampesuppe efterfulgt af en lækker hjorteragout med fadøl til. Vi skal nå at pakke mest muligt af bagagen om aftenen, så vi er klar til busafgang tirsdag morgen kl. 5.

Tirsdag den 13. oktober 2009 :

Busturen hjem i 21 timer

Kl. 5 om morgenen sidder vi så i bussen. I skødet har vi hver især hotellets pose med morgenmad: Juice, rundstykker, kiks og æble. Vi kommer ud af Wien før den tætte morgentrafik opstår. Vi kører og kører. Turen går så gennem Tjekkiet og Prag, som vi får et vist indtryk af. Ved grænsen til Tyskland bliver busselskabet kontrolleret af toldbetjente, der kræver kontant betaling af moms. Det medfører over en halv times forsinkelse, som får konsekvenser senere på dagen.

Ca. hver tredje time holder vi pause på en rastepads på ruten. I Berlin samler vi en reservechauffør op, som er fløjet ned til Berlin fra Danmark. Vores chauffør Tom må ikke køre mere end 11 timer ad gangen, så reservechaufføren tager nu over.

Vi ser enorme mængder fugle på træk. Særlig opmærksomhed får store trane- og vibeflokke.

Pludselig må vi indse, at det er sikrere at omlægge ruten til Puttgarten-Rødby, hvor der er hyppigere færgeafgange. Kl. 22.15 sejler vi til Danmark.

Klokken bliver over 1, før vi er i Holte, hvor størstedel af gruppen stiger ud. Vi andre når til Hillerød kl. 01.45. Så er alle også meget, meget trætte efter den lange bustur. – Kørsel i alt: 3.254 km – fyldt med spændende oplevelser !

De bedste hilsener til alle fra Torben Hartvig